

עת"א 73541/07/19 - מיכאל לוי נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 73541-07-19 לוי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	מיכאל לוי (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה שלא לאפשר לו לקבל ביקורים של בני משפחה מקרבה שניה.

העותר מרצה עונש מאסר של 24 שנים לאחר שהורשע בעבירת הריגה, בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות זהו מאסרו החמישי (כניסה מספר 15 לכלא). הוא מוחזק ב"הפרדה" בכלא גלבע. עד כה ריצה 4 שנות מאסר.

העותר טוען כי פנה בבקשה מינהלית לאפשר לבני משפחתו מדרגה שניה, אחייניו וחמותו לבקר במסגרת "ביקורים פתוחים" אולם בקשתו נדחתה. העותר טוען כי הוא מופלה לרעה לעומת אסירים אחרים שמתאפשר להם לפגוש בני משפחה מקרבה שניה. לטענתו, המינהלית שדחתה את בקשתו איננה סבירה והוא מבקש להתערב בה.

המשיב טוען כי הבקשה המינהלית שהגיש העותר ואשר נדחתה התייחסה לגיסתו ולחמותו בלבד.

לעותר התאפשר לקבל ביקור של אחייניו והם אכן ביקרו אותו ביום 30.7.18.

המשיבה טוענת כי הגורם המינהלי פעל בהתאם להוראות פקנ"צ 04.03.00 "החזקת אסירים בהפרדה" הקובעות בסעיף א.22(5) שכותרתו "ביקורים": "ביקורים לאסיר/עצור הפרדה יינתנו לבני משפחה מדרגה ראשונה בלבד (סבא, סבתא, הורים, אח, אחות, בני זוג, ילדים)". משכך אין לומר כי ההחלטה המינהלית היא בלתי סבירה המצדיקה התערבות.

המשיב מציין כי לפני משורת הדין התאפשר לעותר ביקור חד פעמי של גיטתו ושל חמותו באישור מפקד המחוז, ביקור שנערך ביום 26.11.18, אישור שניתן ככל הנראה בטעות.

המשיבה מפנה לפסק דינו של כב' הנשיא שפירא במסגרת עת"א 44283-05-16 יצחקי נ' שב"ס שם נקבע כי **"חריגות מהוראות הפקודות מהוות יצירת מצב של התייחסות בלתי שוויונית כלפי אסירים ויצירת אי וודאות. בתי המשפט כבר עמדו לא אחת על החשיבות שבהקפדה על שמירת התנהגות אחידה ושוויונית כלפי אסירים על פי אמות מידה אחידות וידועות. גם מטעם זה אין כל מקום לחרוג מהפקודות."**

בדין שנערך במעמד הצדדים טען העותר כי בעניינו המצב שונה לעומת אסירי הפרדה אחרים משום שהמסוכנות הנשקפת הינה כלפיו ולא ממנו כלפי אחרים. כמו כן טען העותר כי הוא מופלה לרעה לעומת אסירים אחרים המוחזקים בהפרדה ושמאפשר להם לקבל ביקורים של בני משפחה מדרגה שניה. העותר נקב בשמם של האסירים ריקו שירזי, אסי אבוטבול ואיתן חייא שבעניינו הורה בית המשפט לאפשר לו באופן קבוע לקבל ביקורים של הנכדים, למרות שמדובר באסירים שעל פי המידעים הם מסוכנים לציבור. כמו כן הפנה העותר לעניינו של האסיר יוסף עאסל שגם שם הותר לו לקבל ביקורים מקרבה שניה ואף של חברים שאינם קרובי משפחה.

לאור טענותיו של העותר ניתנה החלטת ביניים המורה למשיב להגיש כתב תשובה משלים ובו התייחסות לטענת האפליה.

בכתב התשובה המשלים מצינת המשיבה כי נערכה בחינה בעניינם של האסירים שבשמם נקב העותר בפרוטוקול הדיון. אכן לאסירים ריקו שירזי ואיתן חייא ניתן היתר, אולם היתר זה ניתן על פי החלטה שיפוטית ולא מינהלית, בהיותם מוחזקים באותה תקופה בהפרדה וזאת בשל נסיבות חריגות ומיוחדות אותן מצא בית המשפט באותם מקרים, נסיבות שאינן רלוונטיות ואינן מתקיימות בעניינו של העותר.

המשיבה הפנתה לפרוטוקול הדיון בעת"א 4019-07-16 מיום 14.7.16 אריה שירזי נ' שב"ס שם מפורטות הנסיבות החריגות. לטענת המשיבה חלקן של הנסיבות ידועות היטב לעותר כאן.

בעניינו של איתן חייא ניתנו החלטות המפרטות נסיבות מיוחדות וחריגות שלא ניתן לפרטן מפאת צנעת הפרט.

בעניינו של האסיר יוסף עאסל מתקיימים טעמים חריגים ויחודיים כפי שפורטו במספר החלטות שיפוטיות שנידונו בפני מותבים שונים.

המשיב טוען כי הבחינה הפרטנית שנעשתה לגבי אסירים אחרים הביאה לעמדה שונה בעניינם. עמדה זו מוצדקת ואין בה משום אפליה פסולה.

לצד האסירים המפורטים לעיל, מוחזקים אסירי הפרדה רבים נוספים בנסיבות דומות במהותן לנסיבות העותר ואף להם

לא מתאפשר ביקורים שלא בהתאם להוראות הפקודה.

ניתנה לעותר הזכות להגיש תגובה לתשובה המשלימה. העותר טוען כי האמור בתגובה המשלימה רק מחזק את טענתו לאפליה, המשיבה אינה פועלת בתום לב ומסתתרת מאחורי נימוקים של "**צנעת הפרט**". וכי אין מקום לאבחנה בינו לבין אסירים אחרים. המשיבה טוענת בעניינו בחוסר שוויון לעומת אסירים אחרים.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אינני סבור שההחלטה המינהלית לוקה בחוסר סבירות המצדיק התערבות בה.

כידוע, בחינה כאשר מדובר במתן הטבה לאסירים, אמור לערוך הגורם המינהלי הרלוונטי בחינה **פרטנית** לגבי כל אסיר ואסיר ועל כן תיתכן תוצאה שונה לגבי אסירים שונים בהתאם לנתונים הפרטניים שלהם ותוך הקפדה על שוויון בין אסירים כאשר הנתונים מצדיקים החלת עקרון השוויון.

כאשר אין הצדקה לכאורה לתוצאה שונה, כי אז יש מקום לטענת חוסר השוויון והאפליה. במקרים שהובאו על ידי העותר ניתנו החלטות שיפוטיות המחייבות את הגורם המינהלי. העובדה שניתנו החלטות שיפוטיות בעניינם של מספר אסירים אין בה כדי לבטל את ההוראות הפנימיות ואת נהלי שב"ס באופן גורף. ההנחיות והכללים ממשיכים לחייב את הגורם המינהלי ולהדריכו בבואו להפעיל את שיקול הדעת במתן פריבילגיות כאלה ואחרות לאסירים. בחינה זו של הגורם המינהלי הינה בחינה פרטנית לגבי כל אסיר ואסיר. בבחינה זו שנעשתה על ידי המשיב לא מצאתי כי נפל פגם. הכללים וההנחיות של שב"ס כולל הכללים בדבר ביקורים הינם כללים פנימיים ושוויוניים המחייבים את גורמי השב"ס אולם ביהמ"ש כאשר הוא נדרש לבחון במסגרת עתירה עניינו הפרטני של אסיר זה או אחר, איננו כפוף לנהלים. בית המשפט בוחן את סבירות ההחלטה המינהלית ומתערב רק כאשר על פניו קיימת עילה להתערבות כגון חריגה מסמכות או חוסר סבירות או פגם אחר המצדיק התערבות.

לפיכך לא מצאתי מקום להתערב בעתירה.

ניתן היום, י"ג חשוון תש"פ, 11 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.